

ALDEA DE MORGADE NO PRIMEIRO PLANO. A VILA DE XINZO DE LIMIA AO FONDO

VISTA DA LAGOA DE ANTELA DESDE O MONTE DO CASTRO DA CIDÁ

A depresión de Antela é un bloque afundido que durante uns 200 millóns de anos se foi enchendo de sedimentos, principalmente de areas e arxilas con algúns niveis de lignito. Na era cuaternaria cubriuse de auga dando lugar á Lagoa.

RULOS DE PALLA. LEIRA DESPOIS DA SEGA

Nas veigas do sur da Lagoa de Antela hai zonas sen concentración parcelaria nas que aínda se pode ver a paisaxe tradicional. As leiras están pechadas por sebes de árbores e matogueiras, que diminúen a velocidade do vento e a evaporación, favorecen a infiltración das augas e acollen insectos, paxaros e pequenos mamíferos que axudan a controlar as pragas que afectan os cultivos. Este tipo de paisaxe é coñecido na Limia como “touzas”.

SEBES DE ÁRBORES E MATOGUEIRAS

Os asentamentos de poboación ubicábanse nas marxes da antiga Lagoa de Antela para evitar a auga. A vila reitora é Xinzo de Limia. Hoxe algunhas das novas edificacións sitúanse en terreos da antiga lagoa.

A paisaxe agraria da antiga lagoa está na actualidade dominada por formas xeométricas rectilíneas, consecuencia da concentración parcelaria realizada logo a súa desecación. As pistas son moi amplas, o que favorece a mecanización.

Tan só atopamos vexetación arbórea (amieiros, salgueiros, freixos, bidueiros, etc.) nas marxes dos regueiros, que están canalizados de forma artificial. A maior canle de desaugue é a Principal da Lagoa de Antela.

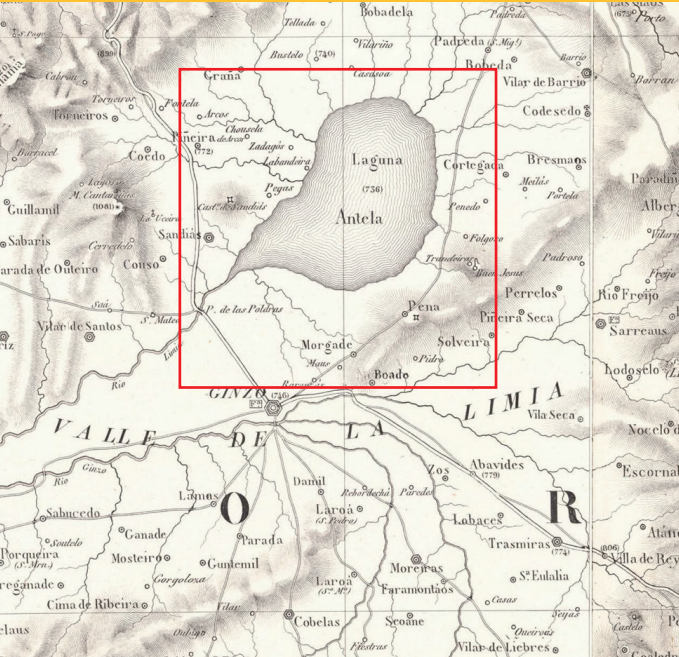
A maior parte do espazo está dedicado a cultivos intensivos, de trigo pero sobre todo da pataca. Este monocultivo contraponse ao policultivo tradicional.

As variedades de pataca que se cultivan na Limia son a kennebec, a gría e a desirée. As patacas da Limia acóllense á indicación xeográfica protexida “Pataca de Galicia”, aprobada pola Xunta de Galicia e amparada pola Unión Europea.

A agricultura intensiva da Limia precisa de moitos fertilizantes, pesticidas e herbicidas. Estes son arrastrados ata o encoro das Conchas, provocando a contaminación das súas augas.

MAPA DE DOMINGO FONTÁN 1845. 1/250.000

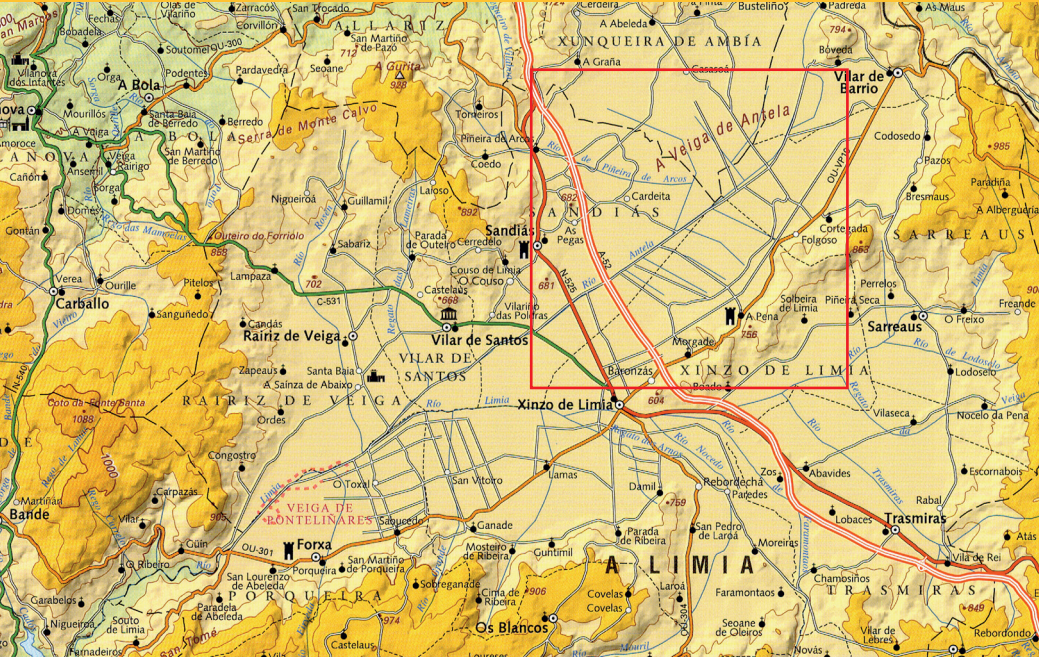

CARTOGRAFÍA CNIG 1942. 1/250.000

A Lagoa de Antela ata o seu desecamento en 1958 constituíu un dos humidais continentais de maior extensión e biodiversidade do suroeste europeo.

CARTOGRAFÍA SITGA 2001. 1/250.000

LAGOA DE ANTELA NOS ANOS 1950

A paisaxe caracterizábase pola presenza dunha gran masa de auga cun perímetro duns 35 km. En total ocupaba uns 42 km² e chegaba nalgunhas zonas aos 6 km de ancho e 7 de longo. Rodeándoa dispoñíanse as terras de labor e os pastos delimitados por sebes. Entre a Lagoa e as terras de labor había un área intermedia de asolagamento estacional moi fértil, con xuncos, xonzas e bión.

ÁREEIRAS

A recuperación ambiental das antigas areeiras abandonadas, que no seu día esmagaran arreo a paisaxe, está a permitir a volta da biodiversidade da Lagoa e o aniñamento de aves migratorias.